

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXI. Ante, inter, & post conuiuia, quid veteres laudabiliter egerint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

Ante, inter, & post conuiuia quid veteres laudabiliter egerint?

Non ferimur extra oleas, hæc & similia inda-
gâdo. At verò quid isthinc consilij captamus?
vt, tamen si nos, veri Dei cognitione sim⁹ imbuti, qua
destituti erant gentiles, q̄ tamen cum laude, ac vir-
tute coniunctum est, eorum quoq; Exemplo imita-
to, assequamur.

Alexand. ab Alex. lib. 5. ca. 21. *Ante conuiuia quid agi solentum?*
Persarum itaq; Reges, ait Alexander in Genialibus,
Ante cibum de modestia disputabant, quemadmodum
ante sacrificiũ de iustitia, ante bellũ de fortitudine. Apud
Gymnosophistas, paratis, instructisq; mensis antequã da-
pes apponuntur, adolescentes singuli, qui ad Epulum con-
ueniunt, quid generi humano lucrifecerint, quodũe sapi-
enter dictum factumũe fuerit, illa luce, coram seniori-
bus exprimere coguntur. Et qui deses, nihil in me-
dium, quod frugi sit, affert, impransus manet.

*Ioan. Com-
bestus in
Enchirid.
Apophegmat.
ex Hero-
doti lib. 2.*
De Ægyptiis memoriæ proditum est, cum men-
sæ accumberent, ante appositas epulas, vnus quispi-
am cadauer ligneum, sed quàm proximè ad verum
effictũ, ostendebat singulis, dicens. *Hunc intuens pota
& oblectare, talis post mortem futurus.* quorum nobis
exemplo, imprimenda foret mortis cogitatio, ne
modum aut bibendo, aut comedendo excedamus.

*Lib. 5. Dip-
nosophist.
cap. 13.*
Testatur demũ Athenæus, veteres Babylonios
priusquam conuiuia inirer, Diis suis sacrificare con-
sueuisse, eosq; secũ adduxisse postea in conuiuium
videlicet, quo præsentium Deorum respectus & re-
uerentia, modestiæ intra ac tẽperantiẽ terminos, eos
contineret. Hoc ipsum videtur innuisse Daniel Pro-
pheta cum ait. *Bibebant vinum, & laudabant Deos su-
os, aureos, argenteos, æreos.* Vtinam & nos epulis ac-

Daniel.

cubicuri, laudis, & orationis sacrificium immolantes, ad conuiuia nostra quoq; Deum veluti socium adhibeamus, & eius praesentia, qui omnia vbiq; inspicit atq; contuetur, à scurrilibus, detractoriis, blasphemis verbis, absterreamur.

Et hæc quidem ante prandium ab ipsis fieri solita, ex historiis constat. Sub prandio nihil scitu magno-
perè dignum; ab iis gestum, apud historicos inueni. Soli Persæ inter conuiuandum, de rebus arduis con-
sultasse leguntur. Et Spartiatæ excellentium virorum laudes, & ignauiorum facta scelera, in epulis cantare ad lyram solebant. Quid inde ad nos qui Christiano censetur nomine, deriuandum? vt dum corpus epulis implemus, animû seu pia lectione, vbi id com-
modè fieri potest, ac moris est, aut salutaribus colloquiis, recitatilque sanctorum virorum præclarè gestis, recreemus, atque ad honestatis pulchritudinem inflammemus. Et sic ea colloquia, quæ aut in Dei, aut proximorum iniuriam, suo pte cursu contendunt, impediamus.

Peractis verò conuiujs, diuersa, diuersorum studia, refert Alexander ab Alexandro. Nobis non probantur, nisi quæ virtutem sortita sunt caput atq; originem. atq; hæc inter alia memorat. *Quidam eorum, sublatâ mensa, eruditas confabulationes, quidam fides, & tibias, ac symphonias introducebant, quibus maiorum laudes, carmine decantatas, adhibebant. Græci Anigma Idem en-
ta & Gryphos proponebāt; quorû captiones soluenti, præ- dem loco.
miu carnis portio; nõ soluenti pœna erat, vt salsum hauriret poculu. Tiberius, ex lectione quotidiana quæstioes, post Idem ibid.
conuiuũ discutiendas, adducebat. Alex. Seuerus interdũ inter edendum, sæpius tamen finito conuiuio, vel ipse aliquid legit vel cæteris legentibus, benignas aures præbuit. Hadrianus Imperator, Comædiarum lectores & Poetas admi-*

*Quid sub
conuiuio.*

*Alex. Ge-
nial. lib. 5.
cap. 21.*

*Quid post
conuiuia?
Li. 5. ca. 21.*

*Idem en-
dem loco.*

Idem ibid.

*Iouian.
Pontan,
cap. i. de
conuiu-
entia,*

admisit, qui aliquid recitarent, quod animum post conuiuia recreare posset. Alfonso Rex Aragonie, auctore Iouiano Pontano, à prandio statim, vel Antonium Panormitam, vel alium è doctis viris audiebat, ut qui dignum iudicaret, animum quoque cibo suo, post partum corporis, reficere. De opulentissimo Cardinale Alexandro Farnesio, Ecclesie Romanæ Cancellario, qui impensa sua, nobilem illam Ecclesiam, Societatis Iesu patribus, ad domum professorum Romæ, extruxit, illud celebratur, quod cum ipse literarum expertus esset, semper tamen ad prandium, aut cœnam, viros quosq; , eruditionis fama notissimos, adhibuerit, quibus, præsertim peracta refectio-
ne, varias de rebus variis, quæstiones proponens, eosq; in diuersas partes proposita discutientes diligenter attendens, tandem adminiculante sagaci, quo præditus erat ingenio, excellentissimus euasit, atq; omnium rerum scientia instructissimus.

Quàm consultissimum proindè fuerit, non solum viris, omni eruditione iam perpolitis, sed & adolescentibus, præsertim, absoluta corporis refectio-
ne, de rebus aut piis, aut certè ad literariam Rempublicam pertinentibus, familiares instituere colloquutiones, atq; hinc aut illinc audita, serio memoria inculcata, retinere; qua via, experto si creditur, plurimùm eruditionis, breui temporis spacio cumulari potest, si præsertim, ad quod omnis diligentia inclinet, nobis doctiores, huiusmodi sermocinationibus, quasi arbitros, præsentibus esse contingat.

Cauendum tamen, ne post prandium, aut cœnam illicò vires animi, nimium acriter disputando, supra quàm satis est, intendantur, atq; ita abstracto calore naturali, & in caput compulso, ciborum digestio impedita, cruditatem ac morbos progignat.

C A.